

Mud Volapüka

Nüm 49

24 mätzul 2017

Bukemaboed

Finot konota „Fanäb Kaukasäna“ fa hiel „L. N. Tolstoy“

„Cilin' efavom, espukom sui glun, eblasfämön dö etan.

„Täno efifugob soelöfiko, adyö!“

„Kostylin' elöjutedom, agolom. Efibevegoms milmetis ze fol. Fog edonikumon ed evedon densitikum, nos palogon fo, e stels binons ti nelogädik.

Supo alieloms tagön jevodi fo. Alieloms jokön oni len stons. „Cilin' eseatom bälido, adalilom da glun.

„Vö!, isio, monitan lütevon lü ogs!“

Eyiloms se veg, eseidoms oki ini bimüls ed astebedoms. „Cilin' ekripom lü veg, aloegom monitön hitataränani dugölo kuni. Kanitülom bosilafalaodiko pro ok. Hitataräna ebeimonitom. „Cilin' egeflekom oki lü „Kostylin'.

„God efispalon ogis; löädolöd, gologsös.“

„Kostylin' esteifülom ad löädön, ab efalom.

„Ga no kanob; labob nämi nonik.“

Binom manu vetotik, klöpöfik, esuetom; klu eläsikom bi äsufom fogi koldik pö fot e zuo älabom lögis pevunöl. „Cilin' esteifülom ad löädön etani müto. Süpo „Kostylin' eagvokädöm:

„Ag!, dolos!“

„Cilin' ebo estopedom.

„Kikodo vokädol? Ga hitataräna komom niliko, kanom lelilön.“

Ab it atikom: „Fe ga eläsikom, kisi sötob dunön kol om? Badikos ad belüvabön kompenani“.

„Benö!“, asagom, „löädolös e seidolös oki sui bäk obik: upoloböv, if no kanol golön.“

Ejedom eli ‚Kostylin‘ sui ok, egleipom etani len hips me nams, ereafom vegi, apolom.

„Bis,“, asagom, „godo, no peidolös obi me brads len gug. Gleipolös len jots.“

Fikulos kol ‚Cilin‘: lögs omik binons koo bludiku ä elefenom. Semiknaiko blegikom, tän verätükom e jedom etani dat ‚Kostylin‘ seadomöv löpikumo su om, apolom etani ve veg.

Bo, hitataränan ilelilom-la das ‚Kostylin‘ ävokädom. ‚Cilin‘ alielom monitön eki pödo vokölo me pük okik. ‚Cilin‘ erönom ini bimüls. Hitataränan esüramenom güni ed ejütom, ab enedrefom; eleyälom me pük okik ed emonitom mo ve veg.

„Klu“, ‚Cilin‘ asagom, „miplöpogs, o kompenan! Etan, deätik, nu ukoedom dayagön hitataränanis votik ogis. If no ubevegogsöv milmetis kil, tän uneplopogs.“

Ab it atikom tefü ‚Kostylin‘: „Kikodo isludob ad sumön böladi at kobü ok. Soelöfiko üfugoböv bü lunüp.“

‚Kostylin‘ asagom:

„Gololöd soelöfiko, lü kis mutol neplopön dub ob.“

„Nö!, no ogolob: no sötos ad belüvabön kompenani.“

Etovom dönu etani sui jots okik, agolom. Efibevegom somiko milmeti ze bal. Fot ai komon züo, e mänsidatop no palogon. Ab fog ya amoikon, e lefogs amomufons-la. Stels ya no palogons. ‚Cilin‘ efilefenom.

Ereaform foni pebeseitöl me ston lä veg. Estopikom, esädöm eli ‚Kostylin‘.

„Takädobös, drinobös sato“, asagom, „Fidogsös bodaplatotis. Bo, nefavo [laiblibon ad golön].“

Töbo eseatom ad drinön, alielom tagön bosu pödo. Dönu erönoms detio ini bimüls, donü kliv, ed eseatoms.

Alieloms tonön vögis hitataränanas; hitataränans estopikoms ebo usio, kö eyiloms se veg. Etans äspikotoms, tän evokädoms äsä leyagoy dogis. Alieloms pleifön bosu pö bimüls: dog nesevädik ekik mufon ebo lü oms. Estopikon, avaulon.

Hitataränans koo mufoms lü oms: koo binon nesevädiks; egleipoms omis, eflabüloms, eseidoms omis sui jevods, keveigoms.

Ebevegoms milmetis kil, ekolkömom omis ‚Abdul‘ kobü hitataränans tel. Äspikotom dö bos ko hitataränans, eloveseidoms [hitataränans ela ‚Abdul‘] etanis [eli ‚Cilin, ed eli ‚Kostylin‘] sui jevods oksik, ageveigoms etanis lü

belavilag.

„Abdul’ nu no smilom e sagom nosi etanes.

Efiveigoms ini vilag delaprimo, eseidoms etanis zänodü süt. Puls elürönons. Abejedons etanis me stons, bataflapons, leyälons.

Hitataränans ekobikoms züo ve sirkül, igo hibäldan de donän ekömom. Eprimoms ad spikotön. „Cilin’ alelilom, das bespikoms omis [eli ‚Cilin, ed eli ‚Kostylin’], kisi dunön kol oms. Anikans sagom: nedos ad desedön etanis ini belalän ad fagikummo; ab hibäldan sagom:

„Nedos ad deidön.“

„Abdul’ feitom, sagom:

„Ipelom moni tökü oms. Udagetob lelivamoni tökü oms.“

Ab hibäldan asagom:

„Nosi upeloms, te useikoms mifäti. Ä binos sinodu ad nulüdön Rusänanis. Deidön omis ad finükön.

Emogoloms. Dalaban enilikom lü ‚Cilin’, asagom etane:

„If no ulüsedoy lelivamoni tökü ols, tän udeiflapoböv olis pos vigs tel de adel. Ab if udesinol ad fugön dönu, tän usasenoböv oli äsvo dogi. Penolöd penedi, penolöd ko kurat kälöfikün.“

Eblinoy omes papüri, efipenoms penedis. Elenükoys fanäbayokis love oms, edugoys ad pödü mascid.

Us sep dibotü louns lul komon; tän esädoys omis ini sep at.

VI

Bin omas evedon vemo badik. No äsälenükoy yokis se oms ed äneletoys omes ad leliv. Äjedoy omes usio, äsvo doges, pesti no pebaköl, ä äsädoys vati in luflad. Mismel, luimül ä luimöf komons pö sep. ‚Kostylin’ sufom malädi vemo, esvelikom, e labom ledoli pö koap lölik, ai hagom u slipom. I ‚Cilin’ liedom demü dinäd badik. E no nolom modi ad defugön.

Balna esteifom ad bedissebön, ab plad no dabinon lü kel gluni sejedön; dalaban edelogom atosi etane, etädöm ad deidön.

Balna akropom pö sep, atikom dö lib, ed anaütom oki. Süpo bodaplatot e falon ebo sui kiens omik, pas täno votik, e möritabäls pastürülons.

Elölogom logis okik löpio: ‚Dina’ komof uso. Älogetof lü om, äsmilof ed erönof. Tän ‚Cilin’ atikom: „ ‚Dina’ uyufof-li?“.

Ebemoükom pladili pö sep, esestörülom taimi, eprimom ad skulturön

pupis. Efijafädöm menis, jevodis, dogis; atikom:

„Ven ‚Dina‘ ulükömof, ujedob onis ofe“.

Ab ‚Dina‘ no äpubof ün del balidfovik. E ‚Cilin‘ alielom tagön jevodis seimik beigalotölo; tän elielom fikobikön hitataränanis lä mascid: feitoms, vokädoms ä mäniotoms Rusänanis. I leilom vögi hibäldana. Delilom badiko e niludom, das Rusänans stadons nefagiko e hitataränans dredoms das etans kanons reafön vilagi, ä no noloms tefü kisi dunön kol fanäbs.

Äspikotoms ed emogoloms. Süpo alielom noidedön bosu löpo. Pas täno elielom kropikön eli ‚Dina‘: kiens löons löpikumo ka kap, biegdof love sep, könädakedüls lagons svonölo love sep.

Logils lunidons äsvo stelils. Esüramenof platotis fromadik se sliv, ejedof onis ome.

‚Cilin‘ esumom ed asagom:

„Kikodo no äpubol lunüpo? Ifimekob pledadinis pro ol. Ekö!, lesumolöd!“

Eprimom ad jedön onis ofe balato, ab lemufükof kapi okik noiko e no lülogof onis.

„No nedos!“, asagom. Äseilof seadölo, pas tanö asagom:

„O ‚Ivan‘, primikoy ad sasenön oli.“

It jonof oke me nam len gug.

„Kin desinon ad sasenön?“

„Fat, hibäldans büdoms ome; ab pidob oli.“

Tän ‚Cilin‘ asagom:

„If ga pidol obi, tän ublinolös stafi lunik obe.“

Lemufükof kapi okik: proibos. Ekoboyumom namis [len blöt], adabegom ofe:

„O ‚Dina‘, begö! O elül ‚Dina‘, ublinolös.“

„No mögos“, asagom, „uküpodoy, valikans komons pö vilag.“

Ed emogolof.

Tü soar ‚Cilin‘ seadom tikölo: „Lio fijenön?“ Semikna lülogom löpio. Stels palogons, ab munafodül no nog äsülöpikon. ‚Mullan‘ [kultan slamik] evokom, täno stil äsökon. ‚Cilin‘ ya eprimom ad slipülön, tikom: „Lädül unefölof-la demü dred“.

Süpo taim pastüron sui kap omik, elölogom logis okik löpio: bemül lunik jokon ta flanasiem güöfik. Äjokon, täno pasädon, slifülön ini sep. ‚Cilin‘ fredom, egleipom oni me nam, efisädöm: bemül binon gretik. Ilogom bemüli at nog ätimo pö nuf doma dalabanik.

Elülogom löpio: stels lunidons löpo pö sil, e logs ela ‚Dina‘ koo lunidons

ön dag love sep, äsvo pö jikat. Ebiegädof ad logod love sep ed avisipof:

„O ,Ivan‘, o ,Ivan‘!“

I it svönof namis len logod: takedö!

„Kis?“, ,Cilin‘ asagom.

„Valikans idetävons, te telans blibons lomo.“

Täno ,Cilin‘ asagom:

„Gö! o ,Kostylin‘, detävobsöd, steifülobsös lätiknaedo; utovob oli.“

,Kostylin‘ no vilom igo lilön.

„Nö!“, asagom, „ga no mögos-la ad fugön kol ob. Kiöpio udetävob, if igo no kanob flekön oki?“

„Täno, adyö! No getikobös dö ob badiko.“

Ekidoms ko ,Kostylin‘ odis len cügs.

Egleipom bemüli, ebüedom kipön eli ,Dina‘ ed eprimom ad grämön.

Telna edeslifom: yok äditretükon omi. ,Kostylin‘ ästütom etani: emomufom löpio töbo. ,Dina‘ tränof töbidiküno omi me nams len jit, it smilof. ,Cilin‘ esumom bemüli ed asagom:

„Geblinofös atosi, o ,Dina‘, voto uküpodoyos ed udaflapoys oli.

Asnalof bemüli, ab ,Cilin‘ agolom donio ve bel. Edenexänom donü skap, esumom stoni tipik, eprimom ad delüdön löki se yok. Ab lök binon nämöfik: no kanom dejojikön, zuo mistad [nekoveniko]. Alielom vifagolön eki donio ve bel, bunülölo bosilo. Atikom: „Fe, ,Dina‘ dönu“. ,Dina‘ elüvifagolof, esumof stoni ed asagom:

„Letolös obe.“

Ekropikof, eprimom ad delüdon. Ab labof namilis feinik, äsvo tuigüls, no labons nämi. Ejedof stoni, adrenof. ,Cilin‘ esteifülom löki dönu, e ,Dina‘ ekropikof lä om: akipof omi len jot. ,Cilin‘ ezülogom, aloegom primön ad litön redikosi nedeto po bel: munafodül sülöpikon. Atikom: „Benö! Nedos ad bevegön guri e reafön foti bü sülöpikam munafodüla“. Elöädöm, ejedom stoni. Ga stadom pö yok, ab nedos ad golön.

„Adyö“, asagom, „o elül ,Dina‘. Omemob oli laidüpo.“

,Dina‘ egleipof omi: zisukof me nams love koap omik pladi, ini kel steigön bodaplatotis.

Enüsumom bodaplatotis.

„Danö!“, asagom, „binol visedälanu. Kin ojäfädoy pupis pro ol nen ob?“

Ed eluröbom ofi love kap.

,Dina‘ eprimof ad drenön, efärmükof logodi me nams ed avifagolof ve bel löpio, bunölo äsvo jikaparül. Te könäds pö flökot palielom noidülön ta

bäk pö dag.

„Cilin' ekrodedom oki, egleipom löki yoka, dat no onoidülön, eprimom ad golön ve veg, snalom lögi, ed ai semiknaiko logedom vifiliko lü svietil kö munafodül asülöpikon. Ememosevom vegi: zesüdos bevegön milmetis ze jöl ebo föfio. Bis reafön foti büä munafodül edajonon löliko. Ven elovegolom flumedi: lit pödü bel ya evietikon. Eprimom ad golön ve gur; agolom ed semiknaiko logedom vifiliko: munafodül va palogon. Svietil ya eprimom litikön e pö flan bal gura avedos aiplu litikumo. Jad nexänon ve bel donio, nilikölo lü om.

„Cilin' golom, ai steifom ad stadön ön jad. Spidom, ab munafodül sülöpikon spidikumo: ya sömits belas deto deo litikons. Ven eprimikom ad reafön foti: munafodül efisülöpikon pödao bels: evedos litiko go äsva pö del. Bledils valik palogons pö bims. Lestilos, litos pö bels: äsva valikos edadeadon. Te flumed palielom klikülön dono.

Ereaфом foti, äkolkömom neki. „Cilin' etuvom pladili dagikum pö fot, eseidom oki ad takädön.

Efistaudom, efifidom bodaplatoti. Etuvom stoni, eprimom dönu ad dejoinön yoki. Eblütükom namis löliko, ab no edejoinom. Elöädöm, agolom ve veg. Ebevegom milmeti ze bal, efifenikom bi lög ledolon. Bestepom stepis deg, ab tän stopikom. „Nosi mögos ad dunön“, atikom, „osteifülob ad lugolön jüä labob nämi. Bi if oseidoböv oki, tän no okanob löädön. Bo, no ureafob fortifi, klu ven udelikosöv, tän uleseatob pö fot, ufelifädob deli, e dönu ogolob neito“.

Ägolom ünü neit lölik. Te ikolkömom hitataränanis tel monitafo, ab „Cilin' ilielom etanis fago ed iklänedom oki pödü bim.

Munafodül ya apaelikon, edavos, primikos ad delikön, ab „Cilin' no nog ereafom siemi fota. Atikom:

„Ubestepob stepis nog kildeg, täno udeflekob oki ini fot ed useadom oki“. Efibestepob stepis kildeg: alogom, das fot finedon. Elügolom lü siem: evedos go litiko; stäb stäänikon lo om e fortif palogon, ä nedeto deo, nilo donü bel, lits litons e kvänikons [lunidilons], smok pakon dono, e mens seadons lä fils.

Elülogetom, aloegom nidön gūnis: kosaks ä militans.

„Cilin' efredikom, asteifom ad golön donio ve bel ön näms okik lätiks. Ed it atikom: „Bis hitataränan seimik ön monit no uküpon obi pö lardafel at: ifi zeilamapün binon niliko, ab no ukanob defugön“.

Töbo etikom dö atos: nedeto deo hitataränans kil stadoms su lubel pö

sürfat mö tumlärs tel. Eküpoms omi, ed aprimoms ad rönön lü etan. Lad omik etakikon [estopedon ad peböñ]. Asvönom namis okik, evokädom töbidiküno lomänanis okik:

„O flenädans! Savolsös obi! O flenädans!“

Etans eleliloms. Kosaks edemonitoms, erönoms lü om ad travärü hitataränans.

Kosaks stadons fagiko de om, ab hitataränans niliko. Tän ‚Cilin‘ egleipom yoki ad kipön oni, avifagolom ön näms lätik lü kosaks, ab no okreigom [no stadom ön okreig], krodedom oki e vokädom:

„O flenädans! O flenädans! O flenädans!“

Kosaks laboms mödoti mö deglul.

Hitataränans edredälikoms: aprimoms ad stopikön no reafölo. E ‚Cilin‘ e=fi=lü=vifagolom lü kosaks.

Kosaks ezüoms etani, dasäkoms ome: kimu binom, men kimik, kiöpao ekömom? Ab ‚Cilin‘ no okreigom, drenom e dönuom:

„O flenädans! O flenädans!“

Militans edevifagoloms, ezüoms eli ‚Cilin‘: ek givoy etane bodi, ek – grotabüli, e votikan - geini; ek tegoy etani me mäned, ek däbreikoy yoki.

Fizirs memosevons etani, avaibons omi ini fortif. Militans efredikons dö om, flenädans ekobikoms lä ‚Cilin‘. ‚Cilin‘ ekonom kisi ijenon kol om, täno asagom:

„Ekö! jino, das itävob lomio, imatikob! Nö! fäd äneleton-la atosi.“

Ed eblibikom tö Kaukasän ad dünädön. Ab ideremoy eli ‚Kostylin‘ te nog pos mul tökü ruabs lulmils. Ilüvaiboy omi töbo lifiku.